

عنوان مقاله:

نگاهی به جلوه های کم آزاری، برجسته ترین ارزش فرهنگ ایرانی، در متون ماندگار ادبیات فارسی و در فرهنگ عام ایرانیان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

اختیار بخشی - استادیار، گروه آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در این مقاله با روش تحقیق توصیفی- تحلیلی، به بررسی جلوه های کم آزاری، برجسته ترین و مهمترین ارزش اخلاقی فرهنگ ایرانی در آثار کهن ادبیات فارسی پرداخته ایم. مساله پژوهش حاضر این است که آیا کم آزاری، مختص ادبیات مکتوب و شاعران، نویسندگان، حکما و ساحت نخبگان ایران بوده است، یا به عنوان ارزش فرهنگی عام، در ساحت فرهنگ عام نیز نمود و کاربرد دارد یافته های این پژوهش نشان می دهد که این ارزش اخلاقی و اجتماعی، هرچند حضوری پررنگ در ادبیات مکتوب، مخصوصاً شعر فارسی دارد، مختص ادبیات مکتوب نبوده و به صورت ضرب المثلهایی چون گاو و خران باربردار / به ز آدمیان مردمآزار و می بخور منبر بسوزان مردم آزاری مکن در فرهنگ عام جامعه ایرانی نیز نمود آشکاری پیدا کرده است. بنابراین شایسته است که کم آزاری را به عنوان ارزش فرهنگی ممتاز ایرانی، بشناسیم و به جهانیان نیز بشناسانیم و به ایرانی بودن خودمان ببالیم.

کلمات کلیدی:

کم آزاری، ادبیات فارسی، مطالعات فرهنگی، ضرب المثلهای ایرانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/924056>

